

THE GILLETTE COMPANY SAGA

GILLETTE UNFORGETTABLE MEMORY

— KING OF MEMORY —

FERDINANDO FREGA

MEMORIA DE NEUITAT GILLETTE

THE SYSTEM · 06

Nimeni nu știa ce sunt în stare să construiesc.

Nu sunt inginer. Nici arhitect. Nici constructor. Cel mult sunt doar un francmason — un ucenic cu foame de învățătură la 61 de ani.

Când veți începe să citiți această saga, pe la jumătate, cei mai mulți dintre voi vor crede că e despre Gillette. Despre o carieră. Poate chiar autobiografia unui fost manager.

Vă veți înșela.

Oricine o citește va vedea doar suprafața.

Această saga nu e despre lame.

Nu e despre corporații.

Nu e despre management.

Nu e nici măcar despre succes.

E despre memorie.

Pentru că tot ce vedem e sortit să dispară.

Comaniile se schimbă.

Piețele se schimbă.

Tehnologiile se schimbă.

Oamenii îmbătrânesc.

Casele se golesc.

Fotografiile se decolorează.

Documentele se uită.

Până și numele se prefac în praf.

Memoria este singurul lucru care continuă să lupte.

Fiecare carte scrisă împotriva uitării este un act de rezistență.

Fiecare amintire păstrată este o victorie asupra timpului.

Fiecare poveste spusă este o simplă declarație:

„Asta a existat.”

De aceea s-a născut THE GILLETTE COMPANY SAGA.

Nu ca să vândă.

Nu ca să convingă.

Nu ca să cucerească o piață.

Ci ca să împiedice oameni, locuri, relații și cunoștințe să dispară fără urmă.

Într-o zi, nimeni nu-și va mai aminti clasamentele.

Nimeni nu-și va mai aminti algoritmii.

Nimeni nu-și va mai aminti câți vizitatori veneau în fiecare lună.

Aproape toate cifrele vor fi moarte.

Dar o amintire autentică poate încă să traverseze generații.

Poate un nepot.

Poate un străin.

Poate cineva care încă nu s-a născut.

Va deschide o pagină.

Va citi o frază.

Și va descoperi că cineva, cu mult înainte, a hotărât să lase o urmă.

Nu un monument.

Nu un imperiu.

Nu o statuie.

O amintire.

Pentru că oamenii nu supraviețuiesc prin putere.

Supraviețuiesc prin povești.

Iar poveștile supraviețuiesc doar atunci când cineva hotărăște să le păzească.

De aceea acest rege nu are niciun tron.

Nicio armată.

Niciun regat.

Teritoriul lui este memoria.

Granițele lui sunt amintirile.

Orașele lui sunt poveștile.

Cetățenii lui sunt toți oamenii care refuză să fie uitați.

La sfârșitul sagăi Gillette, nu rămâne niciun om.

Nu rămâne nicio marcă.

Nici măcar un nume de familie.

Rămâne o singură întrebare:

Ce merită păstrat când tot restul dispare?

Întreaga saga există ca să răspundă la această întrebare.

Pagină cu pagină.

Viață cu viață.

Amintire cu amintire.

REGELE MEMORIEI

Pentru că totul trece. Memoria rămâne.

Ferdinando